

На единъ рицарски турниръ палецътъ на Улриха, що току не билъ откъснатъ. Пажътъ съобщава на дамата, че Улрихъ въ нейна честь се сражавалъ и изгубилъ палеца си и че той е готовъ да прѣтърпи и много по-голѣми страдания, стига само да спечели разположението ѝ. Дамата, като видѣ десетъ прѣста на своя поклонникъ, изобличи го въ лъжа. Развълнуванъ отъ тая оскърбителна подигравка, Улрихъ отива при единъ свой приятелъ и го застава ще нещѣ да му отрѣже прѣста. Като взема ловджийския ножъ, слага ранения прѣстъ на одѣра, а приятелътъ изпълнилъ молбата му, и прѣстътъ отхвъркналъ на страна. Улрихъ веднага изпраща прѣстъта на дамата си, за да я увѣри, че рицаръ не лъже. Този пжтъ щастието на Улриха се усмихва: дамата много съжалева за постыжката му, а прѣста му го скѣтала въ богата кутийка, напълнена съ благоухания, и го изложила на показъ. Насърденъ отъ това Улрихъ, за да спечели още по-голѣма благосклонность, измислилъ най-необикновенъ планъ за да прослави името на дамата си отъ Венеция до Бохемия. Той трѣгва да пжтува, облѣченъ въ костюма на *Венера*, богиня на любовта, и въ тоя маскарадъ покани да го придружаватъ рицари отъ Италия и Германия. За богинята бѣха приготвени 20 *атлазени* дрехи, 30 *пелерини* украсени съ бисери, 100 *копия* и *пълно въоръжение* съ златни украшения. За парадния му конь били приготвени три блѣстящи покривала съ разкошно бродирани четири жгли съ гербове. *Дванадесетъ* италиански лакеи съ бѣли ливреи водѣха осѣдлани коне. Множество *музиканти*, *цимбалисти* и *смихотворци* вървѣха по него. *Единъ мѣсецъ* по-рано всички рицари бѣха извѣстни на пжтуването.

Условия: 1) Всеѣки, който ветжи въ бой съ *Венера*, получава *златно* прѣстенче, което трѣбва да изпрати на дамата си.

2) Побѣденитъ трѣбва да слави дамата на Улрихъ . . . по всичкитѣ страни на свѣта.

3) Който побѣди Венера, има право да ѝ вземе всичкитѣ коне.

На 24 априлъ 1228 год. трѣгна и 29 дни продължи това необикновено пжтешествие. Венера раздаде 271 прѣстени, 307 *копия* счупи, но никой не можа да побѣди богинята. Слѣдъ тая измислица най-сетнѣ дамата на Улриха се трогва, изпраща прѣстенъ на Улриха и му обяви, че желае да го приеме на служба. Такава е историята на Улриха фонъ Литенцайнъ.